

גבתי מלכים

אודות הגאון הקדוש רבינו יצחק גבירא זיע"א
פועל הישועות מעגור
לקראת יומא דהילולא. יום רביעי כ"א תמוז ה'תשע"ט

גליון ד'

נפלאות יצחק

גליון מיוחד לקראת יומא דהילולא של הצדיק הפלאי רבינו יצחק גבירא זיע"א
פועל הישועות מעגור

קוים לדמות דיוקנו של האי גאון וקדוש · עובדות מדהימות שנקשרו סביב הציון הקדוש במושב
עגור · הבטחת הצדיק בחלום לפרי בטן · ה'שידוך' שהצע בחזרה מהציון · הקולות המסתוריים
והאסונות שפקדו את אלה שפגעו בקדשת המקום ·

עברה במשפחה שש עשרה דורות ברצף, ורבינו יצחק היה הדור הטוב. בנערותו החל רבי יצחק ללמד תורה אצל אביו וסבו שהיו גדולים בתורה, הן בנגלה והן בחכמת הנסתר, יחד עם רבנו למד אהיו הקדוש רבי אברהם אשר פונה "ראש המדברים". האחים הקדושים רבי יצחק ורבי אברהם התנייתמו מאביהם בגיל צעיר והיו קשורים האחד עם רעהו. מנהג קבוע היה להם כל לילה, או אז היו עולים לעלית הגג ולומדים לאור הלבנה. שם גם היו צופים בגרמי השמים ועוסקים בענינים שבכבשוננו של עולם. רבי אברהם נפטר בדמי ימיו בשנת ה'תש"ב ונטמן בתימן, לאחר פטירת האב והאח, נפל על ההנהגה על רבי יצחק, שמעל הכל ראה את תפקידו להרביץ תורה לרבים ולהנחילה לדורות הבאים, והיה מרביץ תורה ברבים, וכן מסמיו ומפקח על עניני השחיטה. בנוסף, שמש רבנו גם כמהלך והכניס מאות בבריתו של אברהם אבינו, כשבשעת המצוה היה משמש בכונות ויחודים שיתנו לנימול כוח רוחני עליו להשמר בקדושה וטהרה.

ניסה למושב. בית זה שמש משכן לצדיק ובו התגורר בערב ימיו, ובצוואתו בקש להטמן במקום זה. אנו מגיעים לפתח האהל ומוציאים קבוצת מתפללים, רבם צעירים, אחד מהם מספר כי בא להודות לאחר שתפלתו נענתה וזכה לישועה לה צפה זמן רב. בסמוך אנחנו רואים בחור בגיל השידוכים מתלפף על מצבת האבן. אורה של קדושה אופפת את המקום, וזה הזמן להבין מיהו אותו צדיק פלאי, שספורי ישועה רבים כל כך נקשרו סביבו בחייו ואף לאחר פטירתו. בשורות הבאות ננסה לעמוד על דמותו הקדושה, מאחר יום פטירתו וחול בימים הקרובים ומקום קבורתו הפך למוקד תפלות ורבים המה המעידים כי ראו לאחר תפלה במקום נסים גלויים.

שעת אחר הצהריים ובמושב עגור שורר שקט, רק קול הצפורים נשמע. נוף מרהיב נשקף לנגד עינינו, אורה פסטורלית מקדמת את פנינו, השמש מתחילה לשקע לאטה, קרניים אחרונות נשקפות לעבר הנכנסים בשעריה של עגור.

במושב זה חי ופעל אחד מקדושי גליון בדור רות הקודמים, הלא הוא המקבל האלקי רבי יצחק גבירא זצ"ל, מי שזכה לכנוי 'פועל הישועות מעגור'.

אנו נכנסים בשערי המושב כשפנינו מועדות לעבר מקום מנוחתו של הצדיק, אליו נקשרו נסים ומופתים רבים, חלקם מעל לדרך הטבע ממש. אנשים רבים קבלו את ישועתם לאחר שהתפללו במקום, ובשנים האחרונות הפך הציון לאבן שואבת ליהודים רבים מהארץ ומחוץ לה.

תולדותיו

בסביבות שנת ה'תרכ"ה זרחה שמשו של הצדיק בכפר הקטן "אסנוואד", צפונית מערבית לצנעא בירת תימן. רבנו נולד לאביו רבי יצחק (בעדת תימן נהגו לקרא לבן על שם אביו עוד בחיי האב), אביו היה קדוש וירא שמים שהיה ריך את קהלתו בדרך התורה במסירת האבות בלי שום פקפוק. מושב המשפחה ב"אסנוואד" היה ברציפות של יותר מאלף שנה, לפי עדות מהימנה של רבי דוד בנו של רבי יצחק, מסורת ההנהגה והרבנות וראשות בתי הדין בקהלה,

בצל החכמה

בקיאותו של רבנו נודעה בשערים, כוח שיינונו וזכרונו היו להפליא - כאשר מסכתות רבות היו שגורות על לשונו, וכן בקי היה בששה סדרי משנה וחובר משנה תורה לרבנו

מקום מנוחת הצדיק

כְּאִמּוֹר הַצַּדִּיק חָפֵץ הָיָה לְהִטְמֵן בַּחֲצַר בֵּיתוֹ וְנִמְוָקוּ עִמּוֹ, אֲךָ כִּינּוֹן שְׁלֹא מִדְּבַר בְּשִׁטַּח הַמַּיִם עַד לְקַבּוּרָה הָיוּ מִי שֶׁנִּסְּפוּ לַגַּעַת בְּצִיּוֹן וְנִעַנְּוּ שׁוּ. בְּיוֹם רֵאשׁוֹן לְאַחַר פְּטִירַת הַצַּדִּיק הִגִּיעוּ לְעִגּוּר קְצִינִים מִמִּשְׁמֶר הַגְּבוּל וּמִשְׁנוּדַע לָהֶם עַל מְקוֹם הַקְּבוּרָה, נִיֶּסֶה אֶחָד מֵהֶם בַּחֲצֵפְתּוֹ לְהִנְיִף יָדוֹ עַל קְבַר הַצַּדִּיק וַיְהִי בְהִיּוֹתוֹ מִנִּיף אֵת הַכְּלִי כִּדִּי לְחַפֵּר אֵת הַקְּבַר - נִשַּׁל הַבְּרָזֵל מִן הָעֵץ וּפָצַע אוֹתוֹ. לְאַחַר יָמִים מִסְפָּר, שׁוּב הִגִּיעוּ לְשַׁלַּח יָד בְּמְקוֹם, אֲךָ הַפַּעַם הוֹסִיטָה יָדוֹ שֶׁל הָאִישׁ שֶׁהִנְיִף אֵת הַמַּכּוּשׁ וְהוּא פָּגַע בְּרִגְלוֹ וּשְׁבָרָהּ. כִּאֵן נִרְתְּעוּ הָאֲנָשִׁים וַיֹּתֵר לֹא הִהִינוּ לְדַרְוֹ בְּמְקוֹם.

מִצָּבַת קְבוּרַת הַצַּדִּיק הִיְתָה עֲלוֹמָה שְׁנַיִם רְבוּת וְתוֹשְׁבֵי הַמוֹשָׁב, עוֹלָמִים חֲדָשִׁים מְכוֹרְדֵי סֶטֶן, לֹא יָדְעוּ מֵאִי־מָה עַל הַצַּדִּיק הַגָּנוּז הַטְּמוּן בּוֹ וּמִגֵּן עֲלֵיהֶם. חֲלָקַת הַקְּבַר הִיְתָה מֵאַחֲרֵי בְּתִים וְלֹא מִצָּבָה, רַק שׁוֹרֵת אֲבָנִים הַקִּיפוּ סָבִיב אֵת הַצִּיּוֹן - עָלָיו גָּדְלוּ עֵשׂוֹ בִּים שֶׁהִסְתִּירוּ אֵת קִיּוּמוֹ.

עַל אוֹתָהּ תִּקּוּ פָּה סִפְרוֹ פּוֹעֲלִים מִקְּ"ל שֶׁנִּקְרְאוּ בְּעִבּוּדְתָם לְחַרֵּשׁ וּלְיִשָּׁר אֵת הָאֲדָר־מָה בְּאוֹתָהּ חֲלָקָה בָּהּ הָיָה הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, וְהִנֵּה כְּאִשֶּׁר הִתְקַרַּב הַטְּרַקטוֹר אֶל קְבַר הַצַּדִּיק, שָׁמַע הִנְהַג קוֹל הַקּוֹרָא לוֹ

בְּשִׁמוֹ. הוּא פָּנָה אָנָּה וְאָנָּה לְרֵאוֹת מִי הוּא הַקּוֹרָא אֲךָ לֹא רָאָה אִישׁ. הִלָּה נִחְרַד וְלֹא הִסִּי כִּים עוֹד לְעַבֵּד, מַחְלִיפוֹ בְּעִבּוּדָה בְּקֶשֶׁת לְהִתְעַלֵּם וְלֹא מְשִׁיף כְּאֵלוֹ לֹא אָרַע דְּבַר, וְהִנֵּה שׁוּב מוֹפִיעַ הַקּוֹל הַקּוֹרָא לוֹ בְּשִׁמוֹ, אֲךָ הוּא נִעְצָר וְחָפְשׁ וְלֹא מִצָּא אִישׁ וְהַמְשִׁיף בַּחֲפִירָה, אֲזִי קָרָא אֵלָיו הַקּוֹל וְאָמַר "אֵלוֹ הֵם אַרְבַּע אֲמוֹת שְׁלִי. אֵל תִּקְרַב!" בְּאוֹתוֹ הִרְגַע הַתְּהַפָּף הַטְּרַקטוֹר וְהִחַל עוֹלָה בְּלִהְבּוֹת, אֲךָ הִנְהַג הַסִּפִּיק לְקַפֵּץ וְלִהְלַט כָּל עוֹד רוּחוֹ בּוֹ, וַיְהִי הַדְּבַר לְפֶלֶא.

לְאַחַר מַעֲשֵׂה נִוְרָא זֶה, נֹדַע הַדְּבַר כִּי יֵשׁ שֵׁם דְּבַר מָה, וּמֵאֵז חֲשִׁשׁוֹ לְחַפֵּר בְּמְקוֹם. בְּנוֹסָף, כְּמָה תוֹשְׁבִים טְעֵנוּ כִּי מֵאֲזוֹר עֵץ הַחַיּוּב נִי שְׁמַעִים שׁוּב וְשׁוּב קוֹלוֹת בְּכִי וְתַפְלוֹת, וְלִפִּי עֲדוּתָם בְּתִשְׁעָה בְּאֵב וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכִּי פּוֹרִים הָיָה נִשְׁמַע קוֹל הַמּוֹן רַב, הַדּוּמָה לְבֵית כְּנַסֵּת גְּדוֹל וּמֵלֵא מִתְפַּלְלִים. פָּחַד אַחַז אֵת אוֹתָם הַתּוֹשְׁבִים, וּמִסְפָּר מִשְׁפָּחוֹת שֶׁהִתְגַּוְּרוּ סְמוּךְ לְעֵץ עֲזָבוֹ אֵת בְּתִיָּהֶם. אֲךָ עַדִּין לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁיִּתְגַּלֶּה מְקוֹם הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ.

וְסִים אוֹתוֹ, לֹא הַמְשִׁיף לְקוֹרָא אֵת הַפָּרָק הַבָּא, אֲלֵא הָיָה חוֹזֵר וְקוֹרָא שׁוּב אֵת אוֹתוֹ פָּרָק, וְכִן עֲשָׂה כְּמָה פְּעָמִים. בְּנוֹ, שֶׁהִבְחִין בְּדַבָּר, שָׁאַל אֵת אֲבִיו מִדּוּעַ הוּא חוֹזֵר שׁוּב וְשׁוּב עַל פָּרָק זֶה, אֲךָ אֲבִיו עָנָה לוֹ: "זֶה כְּבַר הַסּוּף". כְּאִשֶּׁר אֲשַׁתּוֹ פָּנְתָה אֵלָיו בְּתַמְיָהָ אָמַר לָהּ רַבְּנוּ: "וְאַתָּה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם אַחֲרַי..."

לְמַחֲרַת, בְּמוֹצָאי שַׁבָּת, נִקְרְאוּ לְבֵית הָרַב כְּמָה מִמְּקוֹרְבָיו. הָרַב גִּילָה לָהֶם כִּי בְּיָמֵים הַקְּרוֹר־בִּים יִסְתַּלַּק לְבֵית עוֹלָמוֹ, וּבְקִשְׁתּוֹ מֵהֶם כִּי לֹא יִטְלְטְלוּ אֵת גּוֹפוֹ לְשׁוּם מְקוֹם, אֲלֵא רְצוֹנוֹ הוּא לְהַקְּבֵר בְּמוֹשָׁב זֶה, בְּסְמוּךְ לְבֵית הַכְּפָר. כְּמוֹ כֵּן הוֹדִיעַ לָהֶם הָרַב, כִּי לְמִרוֹת שֶׁהַחֲדָשׁ שְׁעָמְדוֹ בּוֹ הוּא חֲדָשׁ תַּמוּז, בְּעַת לִוְיָתוֹ יָרְדוּ גְשָׁמִים.

מִסְפָּר יָמִים אַחַר כֶּף, בְּיוֹם חֲמִישִׁי כ"א תַּמוּז שְׁנַת ה'תש"י, נִסְתַּלַּק לְבֵית עוֹלָמוֹ רַבְּנוֹ הַגָּדוֹל. כָּל אֲנָשִׁי הַיִּשׁוּב עִגּוּר לוֹוֵהוּ לְמִנוּחַת עוֹלָמִים, וּבִיכּוֹ אֵת מְנַהִיגֵם הַדְּגוּל שְׁעֵזַב אוֹתָם

הַרְמַב"ם. רַבְּנוֹ גַּם הָיָה מְסִים אֵת סִפְרֵי תְהִלִּים בְּכָל שְׁבוּעַ כ"ו פְּעָמִים מְלַבֵּד סֵדֵר לְמִוּדוֹ, נֹדַע בְּמִדּוֹתָיו הַנְּשָׁגְבוֹת וּבַעֲנוּוֹתָנוּתוֹ הַבוֹלְטוֹת, וּמִי לְבַד עֲזָרְתוֹ לְעִנְיִים הָיָה אוֹהֵב וְגוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים בְּגוֹפוֹ.

לְפִי עֲדוּת תְּלַמִּידָיו, רַבִּי יִצְחָק הָיָה בְּקִיא בְּלִי חֲשִׁים שׁוֹנִים וּבַעֲנִינֵי קְבֵלָה מַעֲשִׂית אֲשֶׁר קָבַל בְּמִסְרַת מַחְכְּמֵי תִימֵן הַקְּדוּמוֹנִים. דְּבַר פְּלֵא הָיָה, כְּאִשֶּׁר הִגִּיעַ אֵלָיו חוֹלָה - הָיָה אוֹמֵר לוֹ עַל אֲתֵר מֵאִיזָה חֲלִי הוּא סוֹבֵל.

עַל רוּחַ הַקְּדוֹשׁ שֶׁפָּעַמָּה בּוֹ, סִפְרָ בְּנוֹ הַגֵּה"צ רַבִּי דוֹד גְּבֵרָא זְצוּק"ל, כִּי לִלְלָה אֶחָד, לְאַחַר שְׁעָסְקוֹ בְּתוֹרָה וּבַתְקוּן חֲצוֹת כְּהַרְגֵלָם, פָּנָה הוּא לְפִתַע לְהַעִיר אֵת בְּנוֹ וְאָמַר לוֹ: אָנוּ צָרִי כִים לְלַכֵּת כְּעַת לְאַחַד הַכְּפָרִים. הִבּוֹ, לֹא הִבִּין עַל מָה וְלָמָּה אֲבִיו מַעִירוֹ בְּאִישׁוֹן לִילָה, אֲךָ כִּינּוֹן שֶׁהִבִּין הוּא כִּי יֵשׁ דְּבָרִים בְּגוֹ, לֹא הִסִּס אַחַר דְּבָרֵי אֲבִיו, וּמִיד יָצָא בְּעַקְבוֹתָיו. לְאַחַר הַלִּיכָה מְמַשְׁכֵּת, הִגִּיעוּ הָאֵב וּבְנוֹ לְאַחַד הַכְּפָרִים. הִבּוֹ רוֹאָה, כִּי אֲבִיו הוֹלֵךְ לְמְקוֹם הַיְדוּעַ לוֹ, וְלְאַחַר זְמַן קָצֵר נִגְלָתָה לְפָנָיִהֶם קְבוּצַת יְהוּדִים מֵאִשְׁת, הַמְתַּגַּוְּדֵת סָבִיב פֶּר הַמִּיעַד לְשַׁחֲטָה, וְאִינָה מִצְלִיחָה לְשׁוֹחֲטֵי. כְּאִשֶּׁר רָאוּ הַיְהוּדִים אֵת הָרַב מַגִּיעַ לְעַבְרָם, פָּנוּ וּבְקִשׁוּ אֵת עֲזָרְתוֹ. הָרַב הִגִּיעַ וְאָמַר לְכֻלָּם לְלַכֵּת לְצַדִּיקִים, וּפָנָה הַיִּשָּׁר אֶל הַפֶּר. הָרַב נִגַּשׁ אֶל הַפֶּר, לְטַף אוֹתוֹ, וְהִנֵּה לְפִתַע נִרְגַע הַפֶּר, רַבֵּץ עַל הָאֲרָץ וְהִגִּישׁ אֵת צוּאָרוֹ לְשַׁחֲטָה. הַיְהוּדִים פָּנוּ וּמִיד שְׁחִטּוּ אֵת הַפֶּר כְּדַת וְכִדִּין, וְהוֹדוּ לְרַבְּנוֹ שֶׁהִי גִיעַ בְּדִיק בְּרַגַע הַכִּינּוֹן לְעִזְרָתָם.

בְּשַׁנַּת הַתְּש"ט זָכָה רַבְּנוֹ לַחוֹן אֵת עַפְרָה שֶׁל אֲרָץ יִשְׂרָאֵל, וְלְאַחַר מִסַּע נְדוּדִים אֲרוּךְ נִתְיַשֵּׁב רַבְּנוֹ יַחַד עִם בְּנֵי קַהְלָתוֹ בְּכַפָּר הָעִרְבִי הַנְּטוּשׁ עִגְרוֹ. תְּנַאי הַמְּקוֹם הָיוּ קָשִׁים מְאֹד בְּאוֹתָם יָמִים, הַשִּׁטַּח הָיָה שׁוֹמֵם וּמְרַחַק מִיְשׁוּבֵים שְׁכָנִים, וְהַעוֹלָם נֶאֱלָצוּ לְהַתְמוּדֵד עִם קְשִׁי קְלִיטָה גְשָׁמִית וְרוּחַנִית שְׁלֵא הִרְגְלוּ בָהֶם.

רַבְּנוֹ, יַחַד עִם בְּנָיו רַבִּי דוֹד (לְיָמִים רַבָּה שֶׁל יַבְנָה) וְרַבִּי יַחֲיָא, חֲזָקוּ אֵת רוּחַ הַעוֹלָם בְּדַבָּר רִי אֲמוּנָה וּבְשִׁחוֹן וְהִשְׁתַּדְּלוּ כְּכֹל יַכְלֵתֵם לְסַיַּע בְּרוּחַ וּבְגִשָּׁם. הֵם דָּאָגוּ לְבַצוֹר חוֹמוֹת הַדֵּת וְהַעֲמִידַת הַדֵּת עַל תְּלָה. אַחַת הַמְּשִׁימוֹת הָרָא שׁוֹנוֹת שְׁלֵקַח עַל עֲצָמוֹ רַבִּי יִצְחָק הִיְתָה הַקְּמָתוֹ שֶׁל מְקוֹה הַטְּהָרָה בְּיִשׁוּב הַחֲדָשׁ, שְׁקָם לְפִי כָּל הַהַדוּרִים.

וְתִיקֵי הַעוֹלָם עוֹד זוֹכְרִים אֵת דְּמוּתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ הַיִּשִּׁישׁ רְכוּן עַל תְּלַמוּדוֹ בְּפִתַח בֵּיתוֹ, אֲשֶׁר הָיָה צָרִיף יָשׁוּן וּפְנִי כְּפָנֵי חֲמָה.

בְּדִרְכוֹ הָאַחֲרוֹנָה

זְמַן קָצֵר מְאֹד חִי רַבְּנוֹ בְּאֲרָץ יִשְׂרָאֵל, וּכְבָר הִחַל לְהַרְגִישׁ כִּי הִגִּיעָה שְׁעַתוֹ לְהַפְטֵר מִן הַעוֹלָם, וְלַעֲזוֹב אֵת בְּנֵי קַהְלָתוֹ. בְּאַחַד הַלֵּילוֹת בְּשַׁבָּתוֹת חֲדָשׁ תַּמוּז, הָיָה הָרַב קוֹרָא תְהִלִּים בְּבֵיתוֹ. כְּאִשֶּׁר הִגִּיעַ לְמִזְמוֹר כ"ו, "לְדוֹד שְׁפֹט־נִי ה'", (הַמְדַבֵּר בְּתוֹכוֹ גַּם עַל אִסִּיפַת הַנְּפֹשׁ),

עד ראש השנה בני מתאָרס אני חוזרת לכאן להודות".
 ממשיך אותו יהודי ומספר, כי אכן כך הוזה, במוצאי צום גדליה נחוגה מסבת הארוסין של הבן והאם חזרה להודות כפי שהבטיחה.
 מענין לציין כי בשיבה חסידית מפרסמת ביי רושלים שמעו על קבר הצדיק פועל הישיר עות והתארגנו יחד לנסע באוטובוס אל הציון כדי להתפלל שימצאו את זיוגם במהרה, והיה הדבר לפלא ובתוף פחדש התאָרסו כולם.

ספר אָחד ממשפחת הצדיק: "בדידי הוה עובד דא, הבאתי לציון הקדוש בחור בשדר כים שסבל מבעיה שגֵרמה לו קשי למ צוא שדוף, והנה תוף זמן לא רב לאחר התפלה אצל הצדיק, סגר הבחור ווארט וזכה להקים בית נאמן בישראל".
 עוד מעשה מספר רבי שמעון גברא הי"ו, משארי בשרו של הצדיק ומי שפעל רבות לסדר את הגישה למקום הציון, כי לימים בנו קבל הצעת שדוף בשבוב מהתפלה על הציון בכ"א תמוז. לאחרונה נודע על ספור נוסף שארע על ציונו של הצדיק, אָחד מצאצאי רבנו, יהודי שלצערנינו התרחק משמי רת תורה ומצוות, עבר ברבבו בסמוך למושב עגור. בהיותו נין ונכד לצדיק גדול זה, סבר הוא כי בעוברו במקום זה, אין הזדמנות נאותה מזו לפקד את קבר זקנו. נכנס הוא למושב, ופנה הוא לפי השילוט הרור לעבר הקבר. והנה, כאשר מגיע הוא לקבר, מגלה הוא נחש צהב וארסי עומד על הקבר. רק התקרב הוא מעט, והנחש קש מתקרב אליו. לאחר שנסה לגרשו באמצעים שונים, התייאש, ופנה אל השכן הדר בסמיכות לקבר הצדיק, והתלונן על הנחשים המצויים במקום. השכן הביע את תמיהתו, שכן מאז שהוא דר במקום, הוא לא מצא שם נחש אָחד. היהודי, נין רבנו, הפטיר בצער: "פנראה יודע הסבא, כי אין אדם כמוני ראוי לפקד את קברו הקדוש". ומאז החל להתחזק במצוות ויראת שמים.

"והנה, כאשר מגיע הוא לקבר, מגלה הוא נחש צהב וארסי עומד על הקבר. רק התקרב הוא מעט, והנחש מתקרב אליו..."

מתחס לאחד מתושבי הכפר שלא האמין לספורי התושבים על כך שבמקום יש קבר צדיק ונטה לזלזל עד כדי כך שהיה קושר את סוסתו בחבל אל עץ החרוב, והנה נגלה הצדיק שוב בחלום אל שומרת ציונו, הזקנה בעלת הבית הסמוך, וציונה עליה "אמרי לפלוגי שיחדל ממנהגו כי הוא נכנס לארבע אמותי", הלכה הזקנה ואמרה לבעל הסוסה את דברי הצדיק במלואם. אף האחרון לגלג על דבריה, והגדיל בחצפתו לחזר על המעשה, ולמחרת שוב קשר את סוסתו תחת העץ, וכן ביום שאחריו, והנה בפעם השלישית לאחר שקשר את הסוסה, התרוממה הסוסה לפתע באור וירדה לארץ, וכך היתה עולה ויורדת מכה ופצועה עד שיצאה רוחה ומתה. בזאת לא תמה מסכת היסורים שהביא על עצמו אותו האיש, וכשחזר לביתו מצא את בני ביתו קשה מתנהגים בצורה משונה עד שיצאו מדעתם, כעבור זמן קצר - גלתה ועזבה משפחה זו את הכפר.

פועל ישועות בקרב הארץ
 ספורי ישועה רבים נקשרו סביב קבר הצדיק, בפרט בעניני זיווגים. מעבדי שדוף רבים שחי לקם כבר הגיעו לכדי יאוש עקב מצבם, זכו לישועה פלאית לאחר תפלה בציון הקדוש.
 סח יהודי ממשפחה חסידית חשובה, כי אחיו הגיע לפרק האיש מקדש ועברו חלפו שנים רבות ושדוף אין, מששמעה אמו על ציון הצדיק מעגור ועל הפח הגדול של הצדיק בפרט בעניני זיווגים, החליטה לנסע לשם. פשהגי עה לקבר פרצה בבכי ובקשה מהצדיק שימי ליץ טוב בעדם, לפתע הביטה במצבה ושמה לב שהיום כ"א תמוז, יום הארציט של הצדיק, היא התרגשה ואמרה "בעזרת השם אם

ספור גלוי הציון היה על ידי חלום מפלא, בעי קבותיו התגלה והתפרסם קברו של הצדיק, ומעשה שהיה כך היה: זקנה שהתגוררה בבית הקרוב לעץ החרוב היתה אשה תמימה ויראת השם, והנה באחת הלילות היא חולמת ורואה לפניו דמות הדורה של צדיק בעל צורה וכן אמר לה: "שמי רבי יצחק גברא ואני קבור תחת עץ החרוב הסמוך לביתך, לא תפחדי, אני מבקש ממך שתשארי להתגורר במקום ותשגיחי על קברי, וזה לך האות, אשה פלוגית ממפרותיך שכבר עברו כמה שנים מנישואיה וטרם נפקדה - תפקד ותלד שלושה ילדים".
 עוד אמר לה "מדוע בני אינם באים אלי?"

הזקנה התעוררה נפעמת מן החלום ותכף סרה אל עץ החרוב והחלה בעבודת נפוש העשבים שתחתיו, עד שמצאה את הקבר שהיה מסמן בשורת אבנים גדולות. היא נקתה את המקום היטב, והגביה את גל האבנים להיפר, לאחר מכן והחלה להדליק נרות במקום והרבתה להתפלל בו, דבר פלא היה שם כאשר נר השמן שהדליקה היה דולק משבת לשבת ולא כבה.

כמה ימים חלפו והנה באה לבקרה אותה מקרה, תכף הקדימה הזקנה ותאמר לה "אני יודעת כי אכן נפקדת בדבר ישועה", האשה השתוממה ושאלה מנין את יודעת זאת, אז גלתה סודה עם ספור החלום.

איש אלקים קדוש הוא

מאז, החל להתפרסם מקום גניזת הצדיק ובאזור כלו עברה השמועה כי קברו של צדיק גדול נמצא בסמוך, עד שרבים החלו לפקד את הקבר ולהיושע. על השנים ההם, טרם פרסום קדשת מקום גניזת הצדיק, מספרים כמה מעשים פלאיים. כטבעו של מושב פפרי היו שכחים במקום בעלי חיים אשר היו שייכים לתושבים, קרה פעם וקשרו עזים תחת עץ החרוב והיה בדבר זלוול בקדשת המקום, והענש לא אחר מלבוא - חלק מהעזים חלו וחלקן מתו באפן פתאומי.
 מעשה נוסף שיכול להעיד על קדשת הצדיק,

בית החוראה המאורות
קו ההלכה הארצי לק"ק תימן

***8416** חיגו כעת:

או בטל: 03-30-8888-5

דרכי הגעה לציון הצדיק:

לבאים מכביש ירושלים תל אביב, פונים בכביש 38 לכיוון בית שמש, ולאחר צומת 'האלה', נראה שילוט לכיוון עגור. [בהעדר מחיצה לצערינו, מומלץ להגיע בימים שלפני ואחרי ההילולא]

הילולא הצדיקיא

עליה המונית
לציונו של
רבינו זיע"א
תתקיים השבוע
פרשת מטות
ה'תשע"ט
לקראת יום ההילולא
שחל ביום רביעי
כ"א תמוז
בציונו הממוקם
בישוב 'עגור'
(ליד בית שמש)

להתקשר ולהתחבר

יהדות תימן מתחברת למורשת בקו חדש ומגוון בו תמצאו 'קול' מה שתבקשו

חיגו עכשיו: *8416
או בטל: 03-3088885

חיזוק יומי לנשים במספר ישיר: 03-30-77-505

שיעורי הלכה ומנהג - תפילות ופיוטים - מהנעשה והנשמע בקהילות הקודש

יעדכונים על אירועים וכינוסים בק"ק תימן

המרכז העולמי למורשת יהדות תימן

- בתי מדרש לתורה והוראה
- הוצאת כתבי רבותיט
- בית הוראה ארצי
- קו המאורות הקו העולמי ליהדות תימן
- ארגון כינוסים ושיעורי תורה בארץ הקודש

ת.ד. 99 בני ברק / טל: 03-30-8888-5 / פקס: 1533-6167808